

foc i lloc

'Detox'

*De les xicoies i els seus beneficis***DELFÍ ROCA**

En arribar la primavera ens agrada fer net. Fer net d'armaris, de mals hàbits, de rutines. És una mena d'instint animal. En sortir intoxicats del període hivernal, sentim la necessitat de depurar-nos per dins. Mirem de menjar sa, de gaudir de l'exterior, per tal de preparar-nos per a l'activitat estival. Potser per això, la indústria de l'alimentació, de la bellesa i de la salut aprofiten aquest lapse de tres mesos per penjar per tot arreu la paraula *detox*. Sense necessitat de paraules importades, els nostres ancestres feien net de les toxines de l'hivern collint i menjant xicoies, una planta usada com a medicina des de l'antiguitat. Tota ella és comestible. Salvatge i popular, el seu sabor autèntic li ha permès fer-se un lloc a la taula dels gurmets. En canvi, el tabac, una droga recreativa legal, produïda per diverses plantes del gènere *Nicotiana*, està intoxicant en grau superlatiu les relacions d'Andorra amb França. Una relació fortament addictiva, tant en l'àmbit cultural com en l'econòmic, ara deteriorada a causa del contraban de tabac. Cal, doncs, recuperar la mútua confiança, perquè Andorra no es pot explicar sense "la França". Malauradament, en-

tre la cobdícia d'uns pocs i la desídia dels millors, s'ha despertat l'orgull francès. Tant és així, que el govern ha rebut un ultimàtum, amb un missatge molt clar: "senyors, ha arribat el moment d'aturar el contraban de tabac entre el seu país i el nostre. Ho faran, de grat o per força. Fa massa temps que el govern mareja la perdiu en aquest assumpte, donant-nos llargues. Però ja n'hi ha prou. A partir d'ara vostès vigilaran el contraban i nosaltres els vigilem a vostès. Ja no ens refiem de la seva paraula. Tanmateix, per salvar les aparences, ho vestirem de cooperació transfronterera. En realitat, però, estarem al seu costat, per vigilar-los."

En definitiva, la frontera francoandorrana es dilueix. Al mateix temps, la sobirania institucional andorrana rep novament una forta sotragada, aquest cop des del nord. Aquesta deterioració de les relacions francoandorranes és conseqüència de la supèrbia dels nostres governants actuals. A diferència de l'orgull, que pot tenir connotacions positives a l'hora de defensar la independència, la supèrbia sempre és una falta. La persona superba es creu millor que els altres, menyspreant els que l'envolten.